

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
અતમાઈમો શિર્કન

(અલ હૃદાસ, અખ્ય ૬.૩૬)

તાવીજ ગંડા શિર્ક છે

અલહુ-ને-હિલલાહે નહુમ્હોહુ વનસ્તથિનોહુ વનસ્તથિનોહુ વનસ્તથિનોહુ
માણી વ નક્કોભિલલાહે મિન શુરૂરે અન્ઝોસના વ મિન સંઘેચાતે
આ-માલના મંય યહુદીલલાહે કુલા મુદ્દિલા લહુ વ મંય યુદ્ધલિલ હો
દેલા હાદિયા લહુ વ અશાહુડો અલ-લાઈલાહે ઈલલલાહો વ અશાહુડો
અનના મુહુરમદન અધ્યાહુ વ રસુલોહુ.

અધ્યાધ્યા-દ-ઉર્મતે મુદ્દલેમાની અરાહીતું મુળ કારણ એ નથી કે તેના
પાસે સાધનોની ઉચ્ચ તંગી છે અથવા તે અત્યારના જ્ઞાન-વિજ્ઞાનના મેદાનમાં ખણ્ઢ
પાણગ રહી ગઈ છે. એલે તેતું મુળ કારણ એ છે કે એક માલિકને ભાગીદાર
વિદોષા અને અનેક માલનારી આ મિલિતના મોટા લાગના માણસોએ 'શિર્ક'ને
પોતાનો મઝહબ અનાની લાયા છે. એટલા અને એક માત્ર 'ધ્લાહ'ની સાથે સાથે
અગ્રણિત 'ધ્લાહ' ઘરી કાથ્યા છે અને તેમની મુગ થધ રહી છે.

ઉર્મતે મુદ્દલેમાના 'અહુદ્યાર' અને 'રોહુદ્યાન'

ગંગધરની વાત તો એ છે કે આ કામમાં ઉર્મતના પીરા અને કંહેવાતા
અલિમોએ મુખ્ય ભાગ ભજ્યો છે. તેમો જ પોતાની દુનિયા અનાવવા અને પોતાની
ઔતાદાના ઉજ્જવળ અવિષ્યની યવસ્થા કરવા માટે શિર્કના સૌથી મોટા ચાશ્ય-
દાતા અનેલા છે. દરરોજ એક નવો મંતર મુંઝને તેના લાલ સમેટવો એ તેમની
મનપસંદ પ્રવૃત્તિ અની ગઈ છે,

આ જ એ લોકો છે કે જેમો જ-મધ્યી માણને મુખ્ય સુધીના દરેક તથકે
પનાની કામગીરીનો હક્ક અગંગધરની વસુલ કરે છે. પરવરદ્ધારે માલમે તેમના
(૩૭) જ દરરોજ કુરમાંયો છે :

- بِأَيْدِيهِمْ أَلْأَهْبَارُ وَالرُّهْبَانُ لَيَكُونُ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْكَبِيلِ وَكُفَّادُونَ
إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَهْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَكُونُ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْكَبِيلِ وَكُفَّادُونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ (سُورَةِ تَوْبَة، آيَة ٣٣)

ભાવાર્થ : એમા ધમાન લાવનારાયો ! આ મૌવરીઓ તથા પીરોણી ખડુમતિની હાલત એ છે તેઓ એપી રીતે લોકોને માલ ખાંડ જાય છે અને એલાદી જ સંતોષ નથી માનતા બદકે તેમને અવાજાના રસ્તે જતા પણ બાટકરી હે છે.

(તૈથા : ચા : ૩૪)

આ વાત સાર સાચી છે કે આ પીર અને મૌવરી ઇતિહા વચે છે અને નજરાળાં વસુલ કરે છે એલોજ અત્યાચાર નથી ઇન્તા અલકે પોતાના મક્કાદે માટે તેમણે આખી દુનિયાને ગુમરાહીએના ગરુડરમણ કસાવી રાખી છે અને એવી એવી મજાહુણી રસ્તો કરી કાઢી છે કેમના અરણે લોકોનું ભરવું અને અવવું. શારી અને ગમ એ કાંઈ પણ છે એ તેમને ખવડાંયા પીવડાંયા સિવાય પાર પડી ગઈતું નથી. એલે સુધારણાના ઉદ્દેશ્યી જથારે પણ કાંઈ સથયાનો સંદેશ પહોંચાડવા માટે બેઠે છે એ સૌથી પહેલાં આ જીથે જ પોતાની વિદૃતાદ્યુકત વિદ્યાભાળના હથિયારો લઈ લઈને તેનો બાર્બારે રોકવા માટે જીમા થધ જાય છે અને એવું વાતાવરણ સર્જનીની હે છે કે દુનિયા ચાચ્યર્યચક્ષિત થધુને દાંતમાં આંગળાં નાખી લે છે. (અહિત)

તાંવીજ ગાંડાનો ધદ્યો

‘અતુ ધસરાધલ’ના આલિમો તથા મશાયખની જેમ આ ઉમ્મતના એ જ પીરા તથા કહેવાતા આલિમોએ તાંવીજ ગાંડાના ધદ્યાને પરાક્રાણાએ પડુંચાડી દોષા છે. અને તેમના ઉપર પણ કુર્ચાને કરીમનો ચા દર્શાવ્ય સંપૂર્ણ પણ અંધઘેસતા નાથે છે :

**كَبَدْ فَرِيقٌ وَنَّ الَّذِينَ أَتُوا كُلَّ كَيْكَابَ لِكَيْكَابَ اللَّهُ وَرَاءَ ظُمُورٍ هُمْ كَاكَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ هُوَ وَانْجَوْمَاتَنْلُ الشَّيْطَنِينُ عَلَى مُلْكِ سَلَمَانَ هُوَ الْبَقْرَةُ كَيْتَهُ
٥٠٣٠١**

ભાવાર્થ : અહિતે તિંબાના જુદે અલવ્ઝાની કિનાખને એવી જીવ નાથી પાણી દીક્ષા જાંખે તેઓ ઠણું જાણતા જ નથી. અને અલવાહાની કિનાખને તજને તેમણે એ ચીનેનું અનુસરણ શરી કરી દીધું હે કે જે સુલયમાન અલથ-હિસ્સલાભની સલનતનું નામ લઈને શયતાનો રજુ કરેતા હતા. (અલ અદરહ : ૧૦૧-૧૦૨)

તાંવીજ ગાંડા અને તેમની શરદી હેસિયયત

હિસ્તે મુહુમમિથની ગરહનોને તપાસવામાં ચાવે તો કાંઈમાં કાંગળનું તાંવીજ લઈતું હશે તો કાંઈમાં નાની સરખી કુર્ચાનાની મ્રત. કાંઈમાં દુનિખાના દ્રોણા સિંકાન હશે તો કાંઈમાં કોડાયો નને શાંખલા. કાંઈમાં વળી ચાડુ કે જરી

લક્ષ્યના હોય. આ એવી વસ્તુઓ અભિજ્ઞાન આ બંધાયેની મન્યતા મુજબ તેમને
ખલાયેથી અચાવવા અને પીમારીએથી સુરક્ષિત રાખવા માટે હોય છે. હવે આ
વસ્તુઓ અંગે રચ્યુલલાહ સલ્લાલ્હાદો અલયહે વ સલ્લમના ઇતિહાસ પણ લાભળા લો.

તા'વીજ લંડાનું શિર્ક છે

**عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْحُورٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ الرُّقْبَ وَالْمَأْمَمَ وَالْوَلْوَةَ
تِرْكٌ - (سَلْطَانُ بْنُ أَبْدُوٍّ مَشْكُوٌّ - ص ٣٨٩)**

માનાર્થે : અખ્યાતાદું ધ્યાને મસલે રચ્યુલલાહો લચાલા અન્દો રિવાયત કરે
છે કે મેં રચ્યુલલાહ સલ્લાલ્હાદો અલયહે વ સલ્લમને એમ કહેતાં સાંખ્યા છે કે
ધ્યાતરો, તા'વીજ અને તિવલા (મનમેળ કરાવી આપનારા તા'વીજ) બધું શિર્ક છે.
(મિશ્કતમાં અધ્યુ દ્વારાની રિવાયત પા : ૩૮૯)

જેમાં શિર્કના શફ્ફો ન હતા એવા ડેટલાક ધ્યાકરા (દમ)ની તો નાની
સલ્લાલ્હાદો અલયહે વ સલ્લમે પરવાનગી આવી દીધો. પરંતુ તા'વીજ અથવા
તિવલાની તો લિલકુલ જીટ ન આપી. આજકાલ તા'વીજની જેમ તિવલા (મહોષ્પત્ર
કે મનમેળ ચેવા કરનારા તા'વીજ)નો રિવાજ પણ બહુ જ સામાન્ય થઈ પડ્યો છે.
આ સ્વી અને પુરુષમાં મહોષ્પત્ર ચેવા કરવા માટે કાબમાં લેવામાં આવે છે. ભલે
જો એ સ્વી કોઈ બીજાની પરખ્યુલર જ કેમ ન હોય.

• ٢٠٢ • અધ્યાત્માનાં અધ્યમ કરુનાયું છે.

**عَنْ دُخِينِ الْحَجَرِيِّ عَنْ عَفْعَيْبِنِ عَامِرِ الْجَهْنَىٰ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ إِلَيْهِ سَهْطٌ فِي يَعْتَقِ تَسْعَةَ وَامْسَكَ عَنْ وَاحِدٍ
فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ بَاعِيَ تَسْعَةَ وَامْسَكَتْ عَنْ هَذِهِ فَقَالَ إِنَّ عَلَيْهِ تَمِيمَةً
فَادْخُلْ يَدَهُ فَقَطَّعُهَا - فَبَاعِيَهُ وَقَالَ مَنْ تَعْلَمَ تِيمَةً فَقَدْ أَشْوَكَ رِوَاهُ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِهِ**

માનાર્થે : અઙ્ગા નિન આ[મિર અસ જહની (રદ.)] રિવાયત કરે છે કે તે કે
નાની સલ્લાલ્હાદો અલયહે વ સલ્લમ પાસે એક જુદ્ધ આવ્યું. નાની સલ્લાલ્હાદો
અલયહે વ સલ્લમે તેમેઓનાં નવ માણસેની અદ્યમન લઈ દીધો અને એકને મુદ્રા
દીધો. લોકોએ કૃષ્ણ. અથ અભિજ્ઞાન રસ્લુ ! આપે નવ માણસો પાસેથી અદ્યમન
દીધો એકને મુદ્રા દીધો ? આપે ધર્શાંદ કરમાંયો : તેના પાસેથી એ કરણે
અદ્યમન ન નાંની કે તેણે ના'વીજ પડેની રાખ્યું છે. આ સાંભળાને એ સહેલે

અંદર હથ નાખીને તા'વીજ તેડી નાખ્યું. એટલે નખી સહલલાહો અલયહે વ સહલમે તેમના પાસેથી પણ અધ્યયત લઈ લીધી અને ફરમાયું. જેણે તા'વીજ લટકાયું તેજે શર્ક હથું.

(મસના અહમદ નિઃદ ૪ પા. ૧૫૬)

શું આ હીસ એમ નથી જાણવતી કે દેખ પ્રદારતું તા'વીજ નાળયાં છે ? નહિંતર નખી સહલલાહો અલયહે વસલલમે જોઆં એદાં તો જરૂર પુછ્યું હોત કે આ તા'વીજ તમે લટકાવો રાખ્યું છે તેમાં કુર્માન તો લપેલું નથી ? અલ્લાહનાં નામો તો લપેલાં નથી ? તા'વીજ લેધાને તેમના પાસેથી આપતું અધ્યયત ન લેવું શું એ સાધિત નથી હરતું કે દીનદારીની ફળાના ચાજના નિષ્ઠાનો પ્રાતાના ધર્મના માટે જે વિવિધ બહાનાં બતાવે છે એ પણ કંગડા બચાવ સિવાય ખાનું શું નથી ?

ભીમારીનું તા'વીજ

عَنْ عِيسَىٰ بْنِ هَرْثَةَ قَالَ دَخَلَتْ عَلَىٰ أَبْدَلَ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ وَبِهِ حَرْقَةٌ قَاتَلَ الْأَنْجَانَ
تَعَقَّنَ تَهْبَةً فَقَالَ لَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ ذَاكَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مِنْ تَعَقُّنِ شَيْءٍ وَمِنْ كُلِّ الْيَمِ - (رساواهابواؤود، مسكنة مكلا - ترمذى جلد ۱۷)

ભાવાર્થ : ઇસા ગિન ૫૩૪૫ (૨૬.) કંડે છે કે હું અખદુલાહ ગિન હુક્કીમ (૨૮.) ને જોવા ગયો. તેચો 'હમરહ' (લાલ બાદા)ની ભીમારીથી પીડાતા હતા. મેં તેમને કહ્યું કે આપ 'હમરહ' માટે તા'વીજ શા માટે નથી લટકાવી લેતા ? તેમજે કહ્યું કે તા'વીજથી અત્યાર બચાવે. રસુલુલ્લાહ સહલલાહો અલયહે વ સહલમે ફરમાયું કે જેણે પણ આવી કોઈ ચીજ લટકાવી તો તેને એ ચીજના હવાલે કરી દેવામાં આવશે.

(અધ્યાત્મ દાઉદ : મિશનાત પા : ૩૮૬ : તિરમિઝ નિઃદ ૨ પા : ૨૮)

આથી જાણવા મળ્યું કે અખાયોથી બચાવા ભીમારી દુર દરવા અને તકલીફને હુદાવવા માટે જે કોઈ તા'વીજનો ઉપયોગ કરુશે તેની સથે અલ્લાહનાલાં કશીશા સરોકાર નહિં રાખે અને ને બાંકિતને એ જ તા'વીજ અને ગંગને હુલાસે કરી દેશે.

આહીં એ વાત પણ ધ્યાનમાં રહેવી જોઈએ કે તા'વીજ માટેની સદાઓ આપનાર એક 'નાભેદ' હન્ના અને તેચો કોઈ શર્ક ભરેલા લખાણવાળાં તા'વીજ અંગે એક સહાયીને સહાર આપી શકતા ન હતા. પરંતુ સહાયી રદ્દ્યાલલાહો તચાતા અન્ધો કોઈ પણ પ્રકારના તમિમા (તા'વીજ) અંગે નખી સહલલાહો અલયહે વ સહલમની એક હીસ બચાવ કરીને તા'વીજથી અલ્લાહની પનાહ મારે છે.

તावीજना વેપારીએના એક માત્ર આધાર

તાવીજ ગંડાના વેપારીએને અત્યંત દર્શાવી સાથે એવી ગુજરાતી ક્રવામાં રહ્યા છે કે લિલલાહ ચા બંધાણી અટકી જવ અને પોતાનું ધમાન અને આપેરત દુનિયા માટે અરથાન કરવાથી તમને શું ભગવાનું છે? તો જવાબ અળે છે કે જરા હોશમાં આવે, શું સહાયી અખુલ્લાહ બિન અશ્રુ ધખનુલ બાસે (રદ.) પોતાના બાળકોનાં ગળામાં તાવીજ નહોતાં લયકાયાં?

આ રિવાયતની શું હોસેયત છે એ વાત નકારી ઠરી લેવી ચોણ્ય જણાય છે. કારણ કે આ એકમાત્ર રિવાયત જ આ ગુહસ્થે માટે આધારદ્વારા છે.

عن حمّل بن إسحاق عن عروي بن شعيب

عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَعْلَمُ مِنَ الْفَزَعِ كَلَمَاتٍ أَعْوَذُ
بِكَلَمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ عَضْبِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَنْزَاتِ الشَّيْطَانِ وَلَنْ يَكُونُوكُنْ وَكَاتِ
عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَرْوَى يَعْلَمُ مِنْ عَهْلِهِ وَمِنْ لَمْ يَقُولْ كُتُبَهُ فَاعْلَقْهُ عَلَيْهِ رِوَاهُ
الْبَعْدَأَوْ دُوفِ رَوَايَةِ التَّرمِذِيِّ وَمِنْ لَمْ يُلْبِلْ مِنْهُمْ كُتُبَهُ فِي صَكْ ثُمَّ عَلَقَهُمْ فِي عَنْقَهُ رَأْبُو دُوفِ
تَرْمِذِيِّ مُشْكُوَّةَ (٢١٦) تَرْجِمَهُ -

ભાવાર્થ : અખુલ્લાહ બિન અશ્રુ ધખનુલ આસથી રિવાયત છે કે રસૂલુલાહ સત્રવાહો અલયહે વસલ્લબ જાંવમાં ઠરી જનારાએ માટે આ દુચા શીખવતા હતા. ‘અગ્રિજુમેક્લમાતિલાહે લતાભેત ભિન ગઢાદેહી વર્શરે ધાદ્યાદેહી વ ભિન હૃત્યાતિશયાતીન વધ્યા યહુદીન’ રાવાનું કથન છે. કે અખુલ્લાહ બિન અશ્રુ પોતાના સમજદાર બાળકોને આ દુચા શીખવી દેતા હતા અને ચાણસમજુ બાળકોનાં ગળામાં એ લખીને લયકાવી દેતા હતા.

(અધ્યાત્મ પા: ૫૪૩, તરિમઝી મિશ્કત પા: ૨૧૭)

આ રિવાયતની કમનોરીએ છે.

(૧) રિવાયતોના આખ્યાના જથ્યામાં આ પોતાના પ્રકારની એકમાત્ર રિવાયત છે. તેનું ‘સહીલ’ હોલું તા એક તરફ રહ્યું એ ‘હસન’ રિવાયત પણ નથી. ધમાન તરિમઝી (૨૬.) ડાખ રિવાયતને ‘સહીલ’ કરવાના અંગે અહુ જ ઉદાર સાખીન થયા

छે તથો પણ આ રિવાયતને 'હસન'નો દરજને હેવા પણ તૈયાર નથી. બલ્કે હસન ગરૂભ્ય કહે છે.

(૨) તેની બીજી કભનેરી એ છે કે તેમાં અધ્યકુલાહ બિન અખ્ર (રદ્દ.) માટે એ બાક્ય કે તેથો આ દુઃખને પોતાના આણસમજું (નાની વધનાં) બાળકોનાં ગાંધાં લખીને લટકાવી હેતા હુતા એ હૃદિસના શફ્ફાં નથી અટકે રાવી તરફીની એ વાત કહેવામાં આવી છે.

(૩) આ રિવાયતની બીજી કભનેરી એ છે કે જે અધ્યકુલાહ બિન અખ્ર (રદ્દ.) માટે આ રિવાયતનાં એમ કહેવામાં આજું છે કે તેથો પોતાનાં નાનાં બાળકોનાં ગાંધાંમાં આ દુઃખ લખીને લટકાવી હેતા હુતા ખુદ એ જ અધ્યકુલાહ બિન અખ્ર (રદ્દ.)થી તા'વીજ લટકાવવાની યુરાઇંમાં સહીહ રિવાયત આવેલી છે. પછી એ ડેવી જીતે શક્ય છે કે એક સહાયી કોઈ ચીજની યુરાઇ અંગે હૃદિસ પણ રિવાયત કરે અને બીજી તરફ એ યુરાઇમાં પોતે સપડાયેલા પણું હોય.

મજૂરુર રિવાયત આ મુજબ છે :-

عَنْ عَبْرِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بْنِ الْعَاصِمِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَا أَبَدَى مَا تَشَبَّهَ تَرِيَانًا وَأَعْلَقَتُ

قَمِيمَةً أَوْ قَلَبَتُ الشَّعْرَ مِنْ قِبَلِ نَفْسِي (رواه أبو داود منكراً ومشكورةً مكتوب)

આવાર્થ : અધ્યકુલાહ બિન અખ્ર રિવાયતાં તથાલા અન્દોથી રિવાયત છે કે મેં રસ્તુરુલાહ સલ્લાલાહો અલખું વસ્તુલભને એમ કહેનાં સાંભળ્યા કે જે હું આ રણ વાતો કરું તો તેનો અર્થ એ છે કે હું મને હુક અને નાહકની કર્યા દાર્ઢાર નથી. એ રણ વાતો આ છે. (૧) નિર્યાકનો ઉપયોગ કરું કે જેમાં શરાબ અને સર્ફતું ગોશિત હોય છે. (૨) તા'વીજ લટકાવું અને (૩) શાખરી કરું.

(મિશ્કાતમાં આ હૃદિસના રાવી તરીકે લુલથી અધ્યકુલાહ ધ્યાને ઉમર (રદ્દ.)નું નામ લખાઇ ગરું છે. અલ્લાહો ધ્યાને હજર અસ્કુલાની કહે છે કે આ રિવાયત અધ્યકુલાહ ધ્યાને ઉમર (રદ્દ.)થી નથી પણ અધ્યકુલાહ ધ્યાને અખ્ર (રદ્દ.)થી છે. અથુ દાચેદમાં પણ આ રિવાયત એજ રીતે હોય.)

(૪) આ રિવાયતની વ્યાખ્યા કભનેરી એ છે કે [તેના એ ગચી મુહુમ્મદ બિન ધસ્તહાઓ અને અખ્ર બિન શુઅયખ એવા રાવીએઓ કે નેમના વિશે હૃદિસના

ઇમામોએ હવે ચર્ચા કરી છે. મુહુમ્મદ બિન ઇસહાક બિન યસર વિશે ઇમામ માટે

(૨૬.) ફરમાવે છે કે ઇન્જનિયરિંગ બિન ઇનજિનિયરિંગ.

એટલે કે તે ઇન્જનિયરિંગ એક ઇન્જિનિયર છે. (તહજીય નિષ્ઠા ૮ પા. ૪૧ મિશ્રન નિષ્ઠા ૩. પા. ૨૧).

સુલખમાન તમભી કહે છે કે તે કંગ્રેસ (મહાન જુકો) છે. હિન્દુશાખ બિન ઉર્દૂં કહે છે કે તે કંગ્રેસ છે. યથા કિર્તાન કહે છે કે હું એ ગતાની સાંક્ષેપીય આપું હું કે તે કંગ્રેસ (મહાન જુકો) છે. (મિશ્રનુસ એંતેદાલ : નિષ્ઠા ૩, પા. ૨૧) વહીમ બિન ખાલિલ તેને કંગ્રેસ (જુકો) કહે છે. (તહજીય નિષ્ઠા ૮ પા. ૪૫) નજીર બિન અફ્રદુલ હમીદનું કથન છે કે હું માનતો હતો કે એ સખમ સુધી હું જાતો નહિં રહું જારે લોકો મુહુમ્મદ બિન ઇસહાક પાસેથી હૃદિસો સાંભળ્યે. (તહજીયુતહજીય નિષ્ઠા ૨, પા. ૩૦૧).

હું આવા જુડી રાવીએ માટે હૃદિસના ઇમામો હું કહે છે એ પણ જાણી દો.

وَإِذَا تَأْلَمَ مَرْءُوا لِعَذَابٍ فَهُوَ سَاقِطٌ لَا يَكْيِبُ حَدَّ يَثْبَتِ بِنَوْاْدِي ٢٣٣

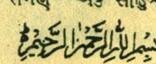
એટલે કે જારે મુહુર્દિસા કાંઈ રાવી માટે એમ કહે કે તે 'મનજીક' છે લખવા 'વાહી' છે અથવા 'કંગ્રેસ' છે તો એ રાવી બિનવિશ્વાસ પાત્ર હોય છે. તેની રિવાયત લખવામાં પણ નથી આવતી. (તહજીયુતનવારી પા. ૨૩૩)

આ રિવાયતના જીબન રાવી અગ્ર બિન શુઅયથ છે. તેઓ મુહુમ્મદ બિન ઇસહાકના ઉસનાં છે તેમનો ભામલો પણ ચોતાના શાંગીંથી જુદો નથી. અન્ય દાખિં કહે છે 'અગ્ર બિન શુઅયથ અન અખી હો અન જદેહી લયસા એ હુજારત' એટલે કે અગ્ર બિન શુઅયથે ચોતાના પિતા અને તેમના દાદાથી કરેલી રિવાયત 'હુજારત' નથી હોતી. (એટલે કે એ માનવી જરૂરી નથી હોતી.) આ રિવાયત એ જ રીતે ખાતાન કરવામાં આવી છે.

બીજી રિવાયતમાં એમ છે કે તે અખી 'હુજારત' પણ નથી. યથા બિન સહુદાનું કહેતું છે કે અગ્ર બિન શુઅયથ અમારા અન મુજબ 'વાહી' છે. ઇમામ અઘુમદ કહે છે કે અગ્ર બિન શુઅયથની રિવાયત 'હુજારત' નથી. (તહજીયુતહજીય નિષ્ઠા ૮ પા. ૪૮-૫૦) અણુ અરાયાનું કથન છે કે અગ્ર ચોતાના પિતા પાસેથી માત્ર થોડીક રિવાયતો સંભળો છે. પરંતુ, તેઓ ચોતાના બાપ અને દાદા સથે સંબંધિત કરીને અધી આણ સાંભળો રિવાયતો જરૂર અચકાર વાર અધ્યાત્મ કરે છે. (મિશ્રનુસ એંતેદાલ. નિષ્ઠા ૨, પા. ૨૮૬) કહે છે કે તેમણે પેતાના

આપ અને દાદા પાસેથી કંઈ પણ નથી સાંભળું. તેઓ માત્ર કિનાખમાંથી નકલ કરીને 'તાત્ત્વાસ'થી કામ લે છે. (તાત્ત્વકાનુલ મુદ્રણસલીન : પા. ૧૧)

(૫) આ રિવાયતની પાંચમી કંઈલેરી એ છે કે કાઈ પણ સહાયી અથવા કોઈ તાત્ત્વકિયે 'તમીમા' (તા'વીજ)ને જાયત્ર નથી કરાનું. જે એમ કંઈવામાં આવે છે કે ડેટલાંડ સહાયા પણ એવા તા'વીજને જાયત્ર ગણના હના એમાં અલ્લાહનાં નામ અથવા અલ્લાહની સિંગાર લઘેલી હેઠળ તો એ વાત સાચી નથી. આ વાત કંઈનારા એ વિષયમાં ઉમર (રદ્દિલ્લાહો તચાલા અન્હો) આયેશા (રદ્દિલ્લાહો તચાલા અન્હો) અને અધ્યકૃત્ત્વાંડ જિન અથ ધર્મનુલ આસતું નામ લે છે. આ તો ખુલ્લો અત્યારો છે.

કંઈનું ઉમર (રદ્દ.) માટે એમ કંઈવામાં આવે છે કે તેમણે એક સાહુઅને કાગળની એ પરચી પર 'બિસ્મિલ્હાર્ર્રૂહિમ' લખીને આપું હતું અને કંઈ હતું કે તેને ટોચીમાં ટંકી લેને એથી માથાનું હો મરી જશે. આ માત્ર એક ઘડી કંઈલી વાત છે. નાઈલ નહીને વહેતી ઊરબા માટે તેમણે એક પરચી એ નહીના નામે લખી મોકલી હતી એ વાત પણ એવી જ ઘડી કંઈલી છે.

અધ્યકૃત્ત્વાંડ ધર્મને અથ ધર્મનુલભાસ વિશે ઉપર વિગતવાર વર્ણન આવી ગયું છે. એટલે તેઓ તા'વીજ (તમીમા)ને જાયત્ર સમજતા હતા એમ કંઈલું સહીદ નથી. એજ રીતે ઉમ્મુલ મેમેનીન આયેશા (રદ્દિલ્લાહો તચાલા અન્હો) વિશે એમ કંઈલું કે તેઓ તા'વીજને જાયત્ર સમજતાં હનાં એ એક સ્પૃહ મોહનાને છે. ફીસના આપા જથ્થમાં આવી એક પણ રિવાયત મૌજૂદ નથી. આગળ એ વાત વિગતવાર આવી રહી છે કે શરીરના દરેક પ્રકારથી તેઓ ડેટલી હુદે મેળાર હતાં. આચી વાત એ છે કે કાઈ પણ પ્રકારના તા'વીજના જવાઝ ન તો નથી અલ્લાહની અલયદે વ સલ્લામ્યે સાયિત છે. ન ખુલ્લાંએ રાશેદીનથી અને ન કાઈ ખીલ સહાયીથી. રદ્દા તાત્ત્વેન તો તેમના ઇતવા પણ જોઈ દો. આ રદ્દા એ ઇતવા.

તાત્ત્વેનના ઇતવા

عَنْ وَكِيعٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ مَنْ قَطَعَ تِيَّمَةً مِنْ أَنَاسٍ كَانَ كَعْدَلٌ

رَقْبَتُهُ رُمَادٌ كَبِيرٌ

આવાર્થક : સધ્ર જિન જર્બીર (રહ.) તે મહાન તાત્ત્વેન એમને જાલિમ હજુલીજ જિન કુસુર શરીર કર્યા હના અને એમના પરી તે કાઈ ખીલને શરીર કરી

શક્યો નહિ. એ સંપર્ક અને જાગીર (૨૬.) અધ્યકુલાલ દ્વારા અધ્યાત્મ (૨૭.)ના શાંગિર્દ હતા. વડીય (૨૮.) તેમનાથી રિવાયત કરે છે કે તેમણે કંઈ કે જે માણસે કોઈનું તા'વીજ કાપી નાખ્યું તો જાણે તેણે એક જીવને સુધીત કરાવ્યો.

عن إبراهيم الشخصي قال كانوا يكرهون التعلم كلّها من القرآن وغير القرآن (رسالة دكتور كريج)

આવાર્થ : ઇમામ અષ્ટ હનીશાન ઉસ્તાના ઉસ્તાના અને મશાફુર તાબેદ ઇન્દ્ર જીમ નઘધથી વડીય રિવાયત કરે છે કે તેમણે કંઈ કે જીવા જાહ્યા અને તાબેદન તા'વીજને નાળયજ દરાવે છે. પછી તે કુર્યાંનાની આયતો ઉપર આખારિત હોય કે અનિકુર્યાંની આયતો પર.

જે કુર્યાંને કરીએ અને તેની આયતોને તા'વીજ સ્વરૂપે લટકવવા અંગે કેટલાક નાદનો એવી ફીલ કરે છે કે શું કુર્યાંને શિક્ષા (તંડુરસ્તી) કરેવામાં નથી આય્યું? અને એ કુર્યાંની 'શિક્ષા' છે તે પણ તેનું લટકવવું શા માટે શિક્ષા (તંડુરસ્તી)ના કારણ્યપ નહિ અને? તેમને કોઈ પુછે શું મધ્યમાં તંડુરસ્તી (શિક્ષા) હોવાનું કુર્યાંનામાં નથી કરેવામાં આય્યું? હું કોઈ મધ્યમે એરાક તરીકે વાપરવાને ખદ્દે તેને પ્રાતિવાં ભરીને પદ પર આપ્યી લે તો એમ કરનારને શું પાગલ ગણુવામાં નહિં આવે?

બેશ્ટક, કુર્યાંન શિક્ષા છે. પરંતુ, એ રિસ્ટ્રન્યારે છે જ્યારે તેનો ઉપયોગ રાહ અને તેના રસૂલ સલ્લાહ્સાહો અલયહે વ સલ્લમે જતાયો છે એ જીતે કરવામાં આવે. ચાતાની ભનમાની રીત તેનો ઉપયોગ કરવાથીઓનિ. કુર્યાંન શિક્ષા ત્યારે છે જ્યારે તેના અર્થો સમજને તેની તિજાવવન કરવામાં આવે, તેમાંથી જે ખ શાફુદ્ડુ કરવામાં આવે. તેમાં કે કાંઈ કરેવામાં આય્યું છે તેના ઉપર નિયાર કરવામાં આવે અને તેના આંદ્રોા મુજબ ચોતાના જીવનની દ્વારા માટે તેના ઉપર અમલ કરવામાં આવે. એ લોકો 'શિક્ષા' મેળવવા માટે કુર્યાંને તા'વીજ ખનાવીને લટકાવી લે છે તેમની મિસાલ એવી છે જ્ઞાન બીમાર પડનાર બીમારની હાલતમાં ડોક્ટરે લખ્યી આપેલી દ્વારાનો કાગળ (તુસ્મે) અથવા ડોક્ટરી ધલાજ અંગે લખ્યેલી આપી કિતાબ પ્રાતાના ગળામાં લટકાવી લે.

આ નંદા તા'વીજનો વેપાર કરનાર લોકો માટે કુર્યાંને ફરમાયું છે :

وَمَا يُؤْمِنُ الْكُفَّارُ بِاللَّهِ وَمَنْ مُشْرِكٌ لَوْنَ (بِيُوسْفَا)

આવાર્થ : અને તચોમાના મોટા લગના અલ્લાહ ઉપર ધ્રમાન લાગ્યા પછી શર્દી પણ કરે છે. (ધુષેર/૧૦૬)

એ જ કારણે આલિમો એવા તાવીજની પણ મનાઈ કરે છે અને તેને નાણાઈ હરાવે છે નેમાં કુર્યાન લપેલું હોય.

قال لفاضي ابو يكير العريبي:

تعييق القرآن ليس من طريق السنة إنما السنة فيه ذكر دون التعليق وعن المعتبر شجاب أبي الأسود

આવાર્થ : કાંતી અધ્યાત્મ અથ અરથી ફક્ત આપણે કુર્યાન લટકાવવું સુનનું તરીકો નથી સુનનું તો એ છે કે કુર્યાનમાંથી એવું અહાણું કરવામાં આવે, તેને લટકાવવામાં ન આવે. (ઓતુલ મા'ખુદ નિ૧૬ ૪ પા. ૬.).

કુર્યાની તાવીજને જયળ હઠાતનારા તાવીજ અને ગંડાના આ વેપારીએને અમારું છેદેવું એ છે કે કારણે તમે તંમારા આહારને એમ પણ કર્યું છો કે લેડા ! તમે એ તાવીજ લટકાવીને ફરૈ છો તેમને એલીને જરૂર લેધ લો. અની શકે છે કે તેમાં કુર્યાનની આયતોના અદ્ભુત 'આ જિજાહિલ' લખ્યું હોય અથવા 'અમ મહાદેવ' અને 'એ ગંગેશ' લખ્યું હોય. એ એમ હોથ તો એવા તાવીજ જરૂર ઉતારીને ફરૈ દેનો. કારણ કે એ શર્ક છે હા, એ તેમાં ખરેખર કુર્યાની આયતો અને અલ્લાહનાં નામે લખેલાં હોથ તો પેશાય પાયપાને જવા રાષ્ટ્ર તેમને જરૂર ઉતારીને અથગ રાખી દેનો કારણ કે નથી સહલતાહો. અથવા એ સુલભ એવા પ્રસંગે પેતાની અંગુઠી ઉતારી નાખના હા.

અમારો દાંબા છે કે ધમાલના આ શિક્ષારીએ કથારેય આમ હરવા માટે તૈયાર નહિ થાય. કારણ કે એ રીતે તો તેમના ધ્વાન પર અખર પડશે અને પેટ પર પડનારો એ પ્રકાર તેઓ સહન કરી લે એ અશક્ય છે.

આ અધ્યે વાતો પછી પણ ફેટાક ભાજાએ આ કામને ચાલુ રાખવાના આગાહી છે અને 'આ' માલે કુર્યાના' તથા 'નકુશે સુલગમની'ના નામે પેતાના આ ધ્વાને વિકસાવવા માંગે છે તો એ તેમની પેતાની જવાબદારી છે, બારગાહે ઝુદાવંદીમાં તેઓએ તેનો જવાય આપવો પડશે. અફ્સોસ કે ઉમમતે મુલેમાના આ રહેનાના આલિમો કુર્યાન અને હંડીસની કેવી કોઈ જીવે છે કે કોઈ કષે છે.

كَذَّبُوكُهُ هَا وَمَا كَادُوا يَفْتَلُونَ "ઇન્દ્રશ્વર હા વમા કાંડુ યકૃષ્ણિન" લખેલા
تَأْلِفَتْ مَارِيَهَا وَخَلَلَتْ એ અથવા તાવીજની આ તાસીર છે અને
لખ્યું હોય એ તાવીજની આ તાસીર છે.

તांत अने होशधागा

तावींता उपरांत तांत अने दोरा खागानी भीमारी पण् बहु ७८ खराय
रीते क्लासेथी छे. क्यांक एकांतसिया तावनो दोरा देखाय छे तो क्यांक नजर
लाभवाथी अचाववा भाटीनी तांत. तेना मुकायलामां नभी सबत्ताहो अलयहे व सल्लमनी
होडीसो तो बतावे छे के शिर्की आ निशानीआ ने जनवरेनां गगामां पण्
चापने जेवा गणी तो आपे त्यांथी पण् ए क्षावी इंकी होती.

عَنْ أَبِي بَشِيرِ الْأَنْصَارِيِّ أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي لَعْنَةِ اسْفَالِ قَارِبِ سِلْ

رسوْلُكُمْ لِرَبِّيْقِيْنِ فِي دُرْقَبَةِ اعْيَرِ قَلَادَةِ مِنْ وَتْرَاقَلَادَةِ الْاَقْلَعَتْ (مسلم كتاب البارثينية)

आवार्थः : अमु खरार अ-नारी रिवायत उरे छे के तेजो एक वयत
नभी सल्लवाहो अलयहे व सल्लम साथे प्रवासमां हुता. नभी सल्लवाहो अलयहे
व सल्लम एक दोरा धीटनारने मोडेयो ने शक्सामां दोरा पीटने दोडने झुइता
हुता के डाईना बोंटनी ग्रहनमां तांतनो पढे अथवा एवी ७ डाई धीलु चीज
बांधेली होय तो तेने भापीने इंकी देवामां आवे. तेने ऊरजिज भाकी रहेवा देवामां
न आवे.

(भुस्तिम : किंताणुविभास)

धृस्ताम पहेलाना सभयमां आवा पदा जनवरेने नजर न लागे ए भाउ
तेमनां गगामां नाप्तवामां आवता हुता. आ प्रकारनां कमें प्रत्ये सहायाये जिराम
डैटो विकार धरावता हुना तेनो अंदाजे कुञ्ज्यक्ष यिन अल यमान (रहि.) ना नाचे
रणु थता वलश्यथी आवी शके छे.

عَنْ عُرُوهٍ قَالَ: دَخَلَ حَذِيفَةَ عَلَى مَرْيَمِ بْنِ إِدْرِيسٍ فِي عَضْدَةٍ سَيِّرًا فَقَطَعَهُ اَنْتَزَعَهُ -

نَحْقَالَ كَمَا يُؤْمِنُ اَعْتَدُهُمْ بِاللَّهِ اَكْمَلُهُمْ مُشْرِكُوْنَ (رسورة يوسف آية ١٠٧) (رواهه)

ابن ابي حاتم . تفسير ابن كثير (كفاية جلد ٢)

आवार्थः : उवांकी रिवायत छे के हुञ्ज्यक्ष यिन अल यमान (रहि.) एक
भीमारने जेवा जया तो तेना भावडा पर एक दोरा बांधेयो जेयो. तेमधे ए
दोरा कापी नाप्तो अने कुम्हाननी ए आयत पधी जेनो अर्थ याथ छे के मोटा
भागना दोडा अल्लाहने भाने छे जरर पण् तेना साथे धीनयोने शरीक पण्
हरावे छे.

(तक्सीर धृप्ते उस्तीर निरह-२ ५५ : ४६४)

वडीय (२६) नी रिवायतमां एटली वात वधारे छे के हुञ्ज्यक्ष (रहि.) ए
भीमारने झुँझुँ के तारा छाथ उपर आ धोगे अंबारेवे छोय एवी हालामां ए तु
भरी जय तो हु तारा जनागानी नभाउ नहिं पहुँ.

ક્રીત અને ખલ્લા પહેનારા જુનતમાં નહિ જાય

عَنْ عَرَيْبِ بْنِ حُصَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ

تَعْلِيٰ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رَأَىٰ رَجُلًا فِي هَذِهِ حَلْقَةِ مِنْ صُفَّرٍ قَالَ مَا هَذَا قَالَ مِنَ الْوَاهِنَةِ قَالَ ازْنِعْهَا
فَانْهَا لَا تَزِيدُكَ إِلَّا دَهْنًاٌ . فَنَاكَ لَوْمَتَهُ عَلَيْكَ مَا افْتَحْتَ أَبْدًاٌ . رَوَاهُ أَحْمَدُ
بِسْدَلٍ لَا يَأْسَ بِهِ وَابْنُ عَبَّاسٍ فِي صَحِيفَةِ طَحَّامٍ وَقَالَ مُحَمَّدٌ بْنُ سَنَدٍ وَأَقْرَبُ الدَّجْبِيِّ

(ઉપાસની સનદથી આહુમણી રિવાયત, સહીહમાં ધર્મને હુલ્લાનની રિવાયત
અને હાડિમ અનુ-ગૃહીયી કહે છે કે આ રિવાયત અસ્નાએ અને પડન બંને રીતે
સહીહ છે.)

આવાર્થ : ઈમરાન અને કશીન રિવાયત કરે છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લાહો
અલ્લાહે વસ્તુભે એક માણિસના હાથમાં પિતળનો કઠો જોયો તો પુછ્યું . ‘આ શું
છે ?’ તેમણે જરૂર આપ્યો . ‘વાહેના’ના કારણે પહેર્યો છે . (એટલે કે હાથની
કઠોની અને બીમારી કુર કરવા માટે) નથી સલ્લાહો અલ્લાહે વસ્તુભે તેને રદ
કર્યો અને કર્માંયું કે એ તો જીવની બીમારીને વચારશે . અને એ તું તેને પહેરેલી
હાલતમાં ભરી જશે તો કથારેય સંશોદા નહિ પણે . (જુનતમાં નહિ જાય.)

(આહુમદ, ધર્મને હુલ્લાન, અલ-હાડિમ)

નથી સલ્લાહો અલ્લાહે વસ્તુભે રસૂલુલ્લાહું રસૂમાન તો આ છે અને આજે ઉભ્યે
મુહુરમદીમાં જ્યાં જુઓ ત્યાં . ક્રીત ઓ ક્રીત અને જીલ્લા ઓ જીલ્લા નજરે પડે છે.

આસેય અને બલાયો દુર કરવાં

એ વાત યાદ રહેવી જોઈએ કે સુરપ્યાંશાનાં બાળકો ઉપર આસેય (જિન-
ઝુત, પરી વગેરે)ની અસર બંહુ જલદી થઈ જાય છે અને તેનો ભયાવ માત્ર
લોખંડના ચીજથી થઈ શકે છે. એટલે બાળક જો વરથાં ઢોય તો તેના પાસે જરી
અથવા ચાકુ મૌજુદ હોવાં જોઈએ અને જો બાળક વરથી અહાર નીકળે તો પણ તેના
પણે આ વસ્તુઓ હોવાં જોઈએ. આ એક શુદ્ધ મુશ્કેલીના રસમ છે. ધસ્લામ
પહેલાના અરથેમાં પણ એ રિવાજ પ્રયત્નિત હતો. આ વિશ્વયમાં ઉભ્યુલ મેમેન
આપેશા રાધ્યકાહો તથાલા અનહાનો ઇતચા ચિંતન અને મનન ચાહે છે.

عَنْ عَائِشَةَ كَانَتْ تُوْقِيَّ بِالصَّبَيْانِ إِذَا قُلَّ وَإِنْدَعْوَهُمْ بِالْعَرْكَةِ فَاتَّتْ
بِصَبَيْنِ ذَلِكَ هُبُّتْ تَضَعُّفُ وَسَادَةً فَإِذَا خَتَّ مِنْ شَاهِ مُوسَى مَسَالَتَهُمْ عَنِ الْمُوْسَى فَقَالُوا
نَجْعَلُ لَهُمَا مِنَ الْجَنِّ فَاخَذَهُمُ الْمُوْسَى فَرَمَتْ بِهَا وَنَهَتْهُمْ عَنْهَا وَقَالَتْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَبْكِرُهُ وَيَبْغِضُهَا وَكَانَتْ عَائِشَةَ تَسْهِي عَنْهَا۔

(باب الطيرۃ من الجن) ادب المفرد للبغدادی

આવાર્થક : ડિમ્બુલ મેંમેનિન આયેશા (રહ.) પાસે નવજનભત બાળકો
લાવવામાં આવતાં હતાં અને તેઓ એ બાળકો માટે અલાહા યાસે અરકણની દુચા
કરતાં હતાં. એક દિવસ આપણી પાસે એક બાળકને લાવવામાં આંધુ. જ્યારે આપ
તેનો તકિયો કીઠ કરવા લાગ્યા તો એ બાળકના માથા નિચે તેમને એક ઉંડારે
દેખાયો. આપે પુછું ચા શું છે ? બાળકના માયાપે કઢ્યા, ‘બાળકને જિન્નાતથી
સુરક્ષિત રાખવા માટે અમે આમ કઢ્યાં હોયો. આયેશા (રહ.) એ ઉરતણે ફાળવી
દીધો અને એ લોકોને એમ કરવાની મનાઈ ફરમાવી અને કહ્યું. ‘રસુલુલ્હાખ
સલ્લલ્હાહે અલ્હુલ્હે વ સલ્લામ ચા (પ્રકારના ટેણા ટોટકા)ને સખન ના પસં કરતા
હતા અને તેને ઊંઘ રાતે વિકારતા હતા. એટે જ આયેશા (રહ.) તેનાથી મનાઈ
ફરમાવતાં હતાં.

(અલ-અદ્દુલ મુફર્રેદ પા. ૧૮૦)

જિન્નાત ઉતારવો

મઝુલી ધંધારીએને જિન્નોના આવવા જવા અને સવાર થવા વિશે
એવા એવા અગલિન ડિસ્કા ઘડી રાખ્યા છે જેમની મદદી તેઓ પોતાના ધંધાને
વિરસાવવા અંગે બરાબર બ્યબસ્થા કરતા રહે છે. હુકીકતમાં જિન્ન ડેઝના અંગમાં
આવે (તેના ઉપર સવાર પદ્ધતિ જાય) એ એક નરકષ જુદ્ધાં છે. ભલે પછી લ.પ્રો.
માણસોને તેને પોતાની નજરે દૃઢેલા જનાવ તરીકે બ્યાન કરતા હોય. અફ્રોસ તો
એ વાતનો છે કે લલીલકૃપે એક એવી રિવાયત રજુ કરવામાં આવે છે જેમાં કહેવાયું
છે કે સાથ જિન ઉભાદ્દ રહિયલ્હાહે તમાવા અન્દોને શરીરયમાં જિન્નોને શરીર
કરી નાખ્યા હના. જે કે જાણુંકરે જાણ્યું છે કે આ રિવાયત પિલકુલ એટી અને
સાંતર બધી કાઢેલી છે. એ જ હાલત અભદુલ્હાખ ધૂખને મસ્કોદ (રહ.) [જિન્નાત
ઉતારતા હતા એ પ્રકારની જે રિવાયત પ્રયત્નિત છે તેની છે.

ધંધાની વાત અલગ છે. બાકી બ્યબહાર અને અમલની દુનિયામાં આજ
સુધી કેંધ્ર ‘વહેમાથી વહેમી માણસે પણ એમ નથી કહ્યું’ કે ચા ખુલ કેંધ્ર ધાનસાને
નહિ. ખલકે જિન્નો કર્યું છે. કેંધ્ર પોલ્યિસ પણ કણારેય એવા પરિણામ પર નથી

પહોંચી કે આ ચોરી જિન્નોનું કારનમું છે. આ જિન્ન ઉતારનારા થોડાક પૈસાએ માટે આ વિકારખાત બંધો કરે છે. તોચો પાતે જિન્નોને કયાનમાં કરીને મોરી મોડી રહેશે. શા આટ એક્ષી નથી હરી લેતા?

હૃકીકિતમાં આ જિન્ન કંઈ તો એવા સ્ત્રીએને આવે છે નેણો ઘરમાં પોતાનું અહૃત્વ વરાવવા ચાહે છે અથવા એવા જવાનોને પોતાનો ‘પરચો’ દેખાડે નેણો પોતે ઘરથાં પોતાની કોઈ વાત ફસુલ કરાવવા ચાહે છે.

આ જિન્ન ઉતારનારાએ વિશે નખુગ્રનની પવિત્ર જીબથી જે કંઈ કરમાવવામાં આંધું છે તે પણ સાંભળી લેવું જોઈએ.

عَنْ جَابِرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَسَلَّمَ عَنِ النَّبِيِّ فَقَالَ هُوَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ - (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدُ وَضَيْفَ جَلْدٌ ٢)

આવાર્થ : જાન્યાર પિન અયદુલ્લાહ રદ્દિલ્લાહોનાતાલા ગ્રન્ડો રિવાયત કરે છે કે રસુલુલ્લાહ સલ્લાહો અલયદે વ સલ્લામને પુછુનામાં આંધું કે તુશરદુ
(ઓટલે કે જિન્ન લુત ઉતારવાનું કામ) કરું છે અને તે વિશે આપનો શું ઝુકમ છે.
આપે ધર્શાં કરમાંથે કે એ શયતાની અમલ (કામ) છે.

(અયુદાચી જિન્ન ૨ ૫૧ : ૫૪૦)

જિન્ન લુત ભગવનારા, તાવીજ ગંડાના વેપારી અને દોરા ખગા તથા કાડા છલ્લાના પ્રચારકો પણ એ જ લોકો છે નેમનું વર્ષાન ઉપર આવી સુધું છે.
તેમની નીડતાની એ હાલત છે કે તોચો એટાથી જ એટકી નથી જતા બલ્કે ધર્શાં ગથથ અને આવતી કાલની અભરો પણ તોચો આપે છે. એક્ષેં છે છે કે મેં કિતાબે જોઈ છે તમારી માતા ઉપર રસ્તાણ જિન્નનો પરાણો છે અને તેને ભગવાનાનો તરીકા મને આવડે છે. કયારેક કરે છે કે તમારી ફાંડ વસ્તુ ગુમ થઇ જાય તો મને પુછો હું ખતાવીશ. પછી કયારેક મોઈ અફ્રાતસ જેવી કિનાય જોઈને અને કયારેક નાયા પર પદ્ધતાનું બહાનું કરીને કોઈ વાત હઠી કે છે. આ લોકોને વાસ્તો પડે છે મુશ્રેરકાના દિમાગ અને એવા જ વિચાર ધરાવનારા આણસમજુ ભાણસો સંથે એટલે તેમના તરફથી કોઈ જોખમની શિક્ષયાનો તેમને સામનો થતો નથી.
એક જ ખાનાના એક માણસને તાંબાગ્ર આપોને ધર-કણિયા કે બહાર કયાંય તેને દ્રશ્ય કરવાનું કેનાબે છે. અને બીજાને કરું છે કે ઇતાણા ડેકલે તમારા દુઃખને નમ રી વિદ્ધિનાં તાંબાગ્ર દાટાયા છે. જાવ તેને એદીને કાઢા અને ફેંકી દો.
આ રીત આ ગુહસ્થ આખા પરિવારના ભાણસોને એકખીનથી વિદ્ધ લડાવાને પેનાની કમાણા કરી રહે છે. અત્યારેનાલા તેમની બુરાઈથી સુરક્ષિત રાણે.

પાણીમાં હુક્કારો ભારવાનો ધર્યો

તા'વીજ ગંડાની સાથે સાથ પાણીમાં હુક્કારો ભારીને (દમ કરીને) પીવડાવવાનો ખર્દ્દો પણ બમચોકર માલે છે. મસ્જિદની બહાર માણસો વાસળ્યો ઘરને ભજા હોય છે કે નમાજ પૂરી થાય અને માણસો બહાર આવે તો તેઓ પોતાનાં વાસળ્યોભાં તેમના પાસેથી હુક્કારો ભરાવે.

સીથી વધુ હંગમો રમઝનમાં છેલ્લી તરાવીહની રતે થાય છે, જે સમયે કરી (હાફિજ)ની સામે ભોતદો અને વાસળ્યોની હાર બંધાઈ જય છે. અને આ બહું દીનદારીના વેશમાં થાય છે. કાશ ! ડાઇ તેમને ખતાવે કે નખી સલ્વલ્વાડો અલયહે વ સલ્વને જે ચીજાની મનાઈ કરી છે તેનાથી કશી ભલાઈની આશા રખવી એ ધૂમાનથી જ વિફધની વાત છે. પછી તેનાથી ‘શિક્ષા’ (ધીમારી કે ખતા હું થવાની આશા કરી રહી શક્ય છે).

**عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَىٰ
عَنِ الْفَخْ فِي الشَّرَابِ - (رسَوَاه التَّرْمذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسْنٌ صَحِيفٌ)**

ભાવાર્થ : અધું સહૃદ પુરી (રહિ.) રિવાયત કરે છે કે નખી સલ્વલ્વાડો અલયહે વ સલ્વમે પીવાની ચીજમાં હુંક ભારવાની મનાઈ ફરમાવી છે. (તિરમિઝી)

તિરમિઝીએ આ રિવાયત કરી છે અને હહું છે કે એ રિવાયત હસન અણી છે. વધુમાં અધું દાચદમાં પણ એ રિવાયત છે.)

**(٢) عَنْ أَبْنَ عَبَّاسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
نَهَىٰ إِنْ يَتَنَفَّسْ فِي الْأَنَاءِ وَيُنْفَخَ فِيهِ (رسَوَاه التَّرْمذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسْنٌ
صَحِيفٌ وَأَبُوداَدٌ).**

ભાવાર્થ : હંગને અંગ્ધાસ રદ્દિલ્વાડો તથાલા અન્હોમાંથી રિવાયત છે કે નખી સલ્વલ્વાડો અલયહે વ સલ્વમે વાસળ્યોં વાસ લેવા અથવા હુંક ભારવાની મનાઈ ફરમાવી છે. (તિરમિઝી)

આ બંને રિવાયતો હસન સહીં છે અને એ વાતને સ્પષ્ટ કરે છે કે આને દીનદારીના પડદમાં જે કામ દરવાંા આવો રહું છે તે હંદીસે નખવાથી સહંતર વિફધનું છે.

પાણી દમ કરી આપવા કિરાતંત ખીજા ખર્દ્દો પણ જેરશોરથી ચાલે છે.

કોઈ રસાયનિકોમાં કુર્ચાંનાની આયતો લાગીને આપે છે અને કહે છે કે આને વોળિને બીજીને. ખાંડાં ફુંઝ દર્દી દુર થઈ જશે. કોઈ ઈલીતા બળાવે છે કે આ કુર્ચા પરીને તેને બાળનો, વર પાક થઈ જશે. ડયાંડ રિજનને પોતલભાં ઊંચાવામાં આવે છે અને કંધાંક દીવાને કાફિઝભાંથી શલ કાલવામાં આવે છે. કોઈ નાલુમના ધળમના આધારે કિસ્મત બતાવે છે તો કોઈ તોતા અને મેના મારણત નશીય બતાવે છે. કોઈ શીરોજા અધવા બીજો કોઈ પદ્ધત અંગુઠીમાં મટાવીને એ વાતનો ઉમેદવાર છે કે તેના રિઝનમાં બધારો થશે તો કોઈ ‘ખન છોડ’ (Money Plant) દ્વારા પોતાના વર અને કુશનમાં હોલતનો બરસાદ બરસાવવા આહે છે. કંધાંક કોણના નામની બોટલી રાખી દેવામાં આવી છે તો કોધના નામે બાળ મોનાળા રાખવામાં આવે છે. કોઈ કાનમાં ગયદલાહાના નામની બાળ નાખી રહ્યો છે તો કોઈ પગમાં બેણીઓ પહેરી રહ્યો છે. મતલખ કે ચોતરં કુર્ચ અને શિર્કનું તોકન બીજા રહ્યું છે. એવા સંલેંગામાં પણ કોઈ તૌલીધરસ્ત (મુચહિદ્દ) જીખારણ માટે ન રહ્યો તો પણ તૌલીની વાત જ બાકી ર્યાં રહેશે?

તાવીજ ગંડા અને જી છુકારાતું મહેનતાણાં લેલું

કંદેવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત પરંધાં કાનો અમે ડિમતની રાંસાધની લાગણીથી પરવણ થણે હણાએ જાયે. બાકી આંદોં અમારો અંગત લાલ તો કાંધ જ નથી. પરંતુ. હકીકત એથી સાવ જીલી છે. આ બધું કરવાના એક માત્ર જીદેશ કરમાણી કરવાનો છે. એ સિવાય બીજો ઠણો નથી. એટલે આવી કભાણી. તાવીજ ગંડા અને જી છુકારાતું બણતર મેળવીને કરવામાં આવતો કંદાળને હૃદાલ અને નયાજ જાળીની કરવા માટે તેઓ કુર્ચાંનાની આયતો અને હંડાસાની પોતી અર્થાત્ રાવણી કરતાં પણ અચકાતા નથી.

આ વિષયમાં જે હંદીસ પર સહૃદી વહુ ભળપ્રયોગ અને અત્યાચાર મરબામાં આયો છે તે હંદીસ ચ્યાપું સંદ્ર જુલ્દી (રદ).ની રિવાયત કરેલી છે અને યુખારીમાં દંબાયેલી છે. તેના રખણો આ રહેતે છે.

عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ إِنَّ نَاسًا

مِنْ أَهْلِ الْجَنَاحِ لَمْ يَلْمِدْهُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَاعِدِينَ الْجَنَاحِ مِنْ أَهْلِ الْجَنَاحِ فَلَمْ يَلْمِدْهُمْ فِيمَا تَعْلَمُوا إِذَا دَرَأُوا مَعْلَمَ دَارِ الْمَسْكِنِ فَلَمْ يَلْمِدْهُمْ قَوْرَنَا وَكَلَّا لِنَفْعِنَ حَتَّىٰ يَجْعَلُوا نَاسًا بَعْدَ لِنَفْعِنَ حَتَّىٰ يَجْعَلُوا لَهُمْ قَطْبِيًّا مِنَ الشَّاءِ بَعْدَ لِنَفْعِنَ يَقْرَأُ بِأَبْأَمِ الْقُرْآنِ وَيَجْمِعُ بِزَافَةٍ وَيَنْضُلُ نَبِرًا فَإِذَا بَلَّشَ أَنَّا خَذَ هَاجْنَى نَسْئَلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وسلم فسأله فضيلك وقال ما ادرك انها رقية خذوها واضربوا على بضم وف
روابي اقمووا واضربوا معكم سهلاً رجباري جملة ٤٥ وفي رواية سليمان بن
قتيبة فبعث البنين الشاء والذر فأكلنا الطعام -

लावार्थः : अपु सहू खुदरी (रदि.) रिवायत के के सहायाचे किरामनी
ऐक जमानत ऐक अरब क्षीलाना रेक्षाण पासेथी पसार था। क्षीलानागायोग्ये
तेमनी भेदभानी करवाने धनकार करी दीधा। ऐज अरसामां ए क्षीलाना सरदारने
ऐक जेरा जंतुमे इंध मार्या, क्षीलानागायोग्ये सहायाने पुछ्युँ के थुँ तमारा
पासे जेरा जनवरना दंभनी था छे ? अथवा तमारामारी क्षाई एवा छे जेने
इंध उत्तरवाने भंतर आवडते होय ? भहाया जवाब आया, 'हा, परंतु तमे
ते दोका छे। जेमधे अभानी भेदभानी करवाने धनकार करी दीधा छे, अग्ले अमे
त्यां सुधी तमारा सरदार उपर धुकारे नहि नापीये ज्यां सुधी तमे अमने तेनुं
वणतर आपवाने वायदो न करो। छेन्टे अमुक संध्यामां वेटां आपवा नग्या तेयार
थध गया, ऐक सहायी (रदि.) ए सुख्ये शतेहा पहलां पहलां येताना भेदभानी थुक
ऐकन थुँ अने पाठी ए थुक ते सरदार पर थुँकी दीधुँ। क्षीलाना सरदार
ग्रिलकुल तंद्रस्त थध गये, क्षीलानागायोग्ये वायदा मुजल्म तेमना आटे वेटां लध
अन्या, परंतु, सहायाचे किरामे ते स्वीकारवा अंगे अचेक्ट अनुसन्ध्या, तेमधे
केहुँ के ज्यां सुधी अमे रसुलुल्लाह सल्लल्लाहु अवलम्बे व सल्लमने पुछी नहि
लाग्ये त्यां सुधी आ वेटां सनीकारसुँ नहि, परी ज्यारे तेमधे नणी सल्लल्लाहु
अलमधे व सल्लमने पुछ्युँ तो आप हस्या अने कहुँ, तमने केवा रीते जाण थध
के सुरअे शतेहायी धुकारे पण मानी शक्य छे, जन वेटां लध आवा अने भारी
पण तेमांथी भाग क्षेत्रे, भाल रिवायतमां छे के वेटां आपसमां वडेची लो अने
भारो पण तेमां भाग राख्यो, (भुवारी निः८८-२ पा : ८४) सुलभान बिन कठ-
हु आ रिवायतमां एतेहा उमेश थर्यो छे के 'पाठी ए क्षीलानागायोग्ये अभानी
माटे वेटां भोक्त्यां अने खालूँ पण भेदभुँ अने अमे ते खाधुँ'.

आ हीस साक अतावी रही छे के आ ऐक असवारण अनाव हुतो, आ
भास प्रसंगे सहायाचे किरामे क्षीलानागायोग्ये पासेथी वणतर भान तेमधे देखाडी
भेदभुवतीयी नाराज थधने भाव्युँ हुतुँ कारणे के आ ऐक रिवायत ने बाद करतां
क्षीलाना समस्त संश्वेतां ऐक पण सहील रिवायत एवा नथी जेनाथी जाण्यी
शक्य के भीज क्षाई प्रसंगे पण सहायाचे आवुँ क्षाई काम थुँ छोय अथवा तेनु
वणतर लीधुँ छोय, रही भारजन बिन अल-सलतनी रिवायत तो भारजन पाते अधिक
(अविवासनीय) छे.

भाल वात ए छे के आ निर्भेण वणतरनो भाभतो छे पण नहि, कान्ध
के आ देहा जो वणतर तरीके आपवामा आन्यां छेत तो ए भान दम करन् रुन्

વળતર હતું. તેમની વહેંથી કરવી અને નાખી સલ્વલ્વાડો અલયહે વ સલ્વમનું તેમાં ચેનાનો ભાગ રાખવાતું કરેલું વળતરના માખલા સાથે તો સંબંધિત હોય. શકૃતું નથી એટલે આ હૃદિસના આખારે વળતરને જયત્ર કરવાનો. અર્થ તારવબે. તો કોઈ રીતે સહીં નથી કષીકલમાં નાખી સલ્વલ્વાડો અલયહે વ સલ્વમનો. આ ઈશ્વર સહાયનો ઠિરમણું હિસ રાખવા માટે હતો. પ્રાણણ કે ખાવારીનાં વસ્તુઓ જ્યાં મગતી ન હોય, એવા સ્થળો એક કષીંના તરફથી મદ્દેમાની કરવાનો છાંકડ કરી દેવા સખત ખતનાક પરિણામેના કારણે અની શકે છે. આવા અસાંચારણ સંભેગો માટે નાખી સલ્વલ્વાડો અલયહે વ સલ્વમે આ વાત કંઈ હતી. નથી કષીંનાવાળાઓને ખાદ્યાં ને કાઈ તેમને ખવડાયું પીવડાયું તે અંગે તેમને ઘેણ ન થાય. આકૃતી સામાન્ય સંભેગોના નાખી સલ્વલ્વાડો અલયહે વ સલ્વમે કુર્યાંન અંગે કષું વળતર લેવાની સખતીથી મનાએ ફરમાવી છે. આ નિવયમાં નાખી સલ્વલ્વાડો અલયહે વ સલ્વમની સંખ્યાઓં હૃદીને રણું કરી શકત્ય છે. જેમાની કુટ્ટિક અછી આપવામાં આવી છે:-

(١) عن عبد الرحمن بن سشب الارضاري قال سمعت من رسول الله صلى الله عليه وسلم

عليه وسلم افترى القرآن ولا تأكلوا أباد - (رسيد احمد ٢٣٣ جزء ٣)

આવાયું : અધકૃતુંમાન જિન શુયલ અન્સારી (ર.દ.)થી રિવાયત છે કે મેં નાખી સલ્વલ્વાડો અલયહે વ સલ્વમ પાસેથી સાંજયું છે કે કુર્યાંન પઢો પણ તેને રોટી કરવાવાતું સાચન અનાવે નહીં. (મુસ્નાદ અહબાદ જુઝ-૩ પા : ૪૪૪)

(٢) عن بريدة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من قرأ القرآن

(يَتَأَخَّلُ بِهِ النَّاسُ جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَجَهَهُ عَظِيمٌ لِيَسَّرَ عَلَيْهِ حَمْكٌ

(رسالة البهجهي مستكورة ص ١٩٣)

આવાયું : ખુરયદ રિવાયત કરે છે કે રસુલુલ્લાહ સલ્વલ્વાડો અલયહે વ સલ્વમે ઈશ્વર ફરમાવ્યો કે જેણે કુર્યાંન પઢીને તેને લેડી પાસેથી રોલ મેગવવાતું સાખત અનાયું તે કર્મમના દિવસે એરી હાલનાં આવશે કે તેના જ્ઞાનો પર માત્ર હડકો હોશ. ગોરસ્ત નહીં હોય.

એટલે જ તો ધ્રમામ ખુબાનીયે પોનાની સહીં ખુબાનીમાં કુર્યાંનને રોટી કરવાવાતું સાચન અનાવવાના શુનાયું અંગે એવું આયું પ્રતરણ અનાયું છે.

بَادِبُ أَمْ مَنْ سَايَ بِقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ أَوْ تَأَخَّلَ بِهِ أَوْ فَجَرَبَهُ،

એટલે કે તે શાખસના શુનાયું પ્રકરણ કે જે કુર્યાંનને રિયાઝરી (ડાગ) અને દાંસ (માટે ઉપયોગમાં લે અથવા તેને રોટી કરવાવાતું સાચન અનાવે. અથવા તે દાંસ (કિસ્ક) અને કિન્જર કરે. (ખુબાની પા : ૭૫૬)

(۳) અખુત દર્શાવી રિવાયતમાં છે કે ઉમાઘ જિન સામન (૨૬.) એ એક ભાષ્યકાને કુર્યાંનિની તાલીમ આપી હતી. તેમના એ શારીર તેમને બેદ તરીકે એક વિનુધ્ય આપ્યું તો નથી સહ્લેલાંડો અલયકે વ સહ્લે ફરમાય્યું કે આ આગને નાજિયો (તૌક) છે એ પહેરવાની હિન્મત હોય તો સ્વીકારી દોષ. (અખુત દર્શાવ
પા : ૪૮૫)

આ સ્પષ્ટ અને સાહે હીસોની રોશનીમાં હસન બસરી (૨૬.)નો એક શલબા પણ નજર સામે રહે તો વધુ સુનાસિય છે.

**عَنْ الْحَسْنِ الْبَصْرِيِّ أَنَّهُ قَالَ إِلَيْهِمْ لَوْلَا فَوْقَ الْحَبَالِ
أَحْسَنُ مِنْ اعْلَامِ الَّذِي يَمْبَلُونَ إِلَى الْمَالِ لَأَنَّهُ يَأْكُلُ الدُّنْيَا بِالدُّنْيَا
وَهُوَ لَا يَأْكُلُونَ الدُّنْيَا بِالدُّنْيَا .**

و مرقة شرح مشكوة ١٢٥ جلد ٢

અધ્યાત્મ : હસન બસરી (૨૬.) ફરમાવે છે કે હોરડા ૫૨ ચાલીને કરનાય હેખાઠનારો નાટ કે એ હોરડા ઉપર હોથ છે તે એ આવિસો કરતાં સારો છે નેચો માત્ર અને હોલન તરફ જુડી જાય છે. કારણ કે એ નાટ તો ફુનિયાને ફુનિયાદારી વડે મેળવે છે અને આ આવિસો ફુનિયાને પોતાની દીનદારી વડે મેળવે છે.
[રિકાર્ન, શર્હ મિશકાત, જિલ્લા ૩ પા. ૧૨૫]

આ અખુત જેથો આખ્યા પાડી કુર્યાંનિને તાવીજ સ્વરૂપે વેચનારા, કુર્યાંનિની તાલીમ અંગે લોકો પાતેથી વળતર મેળવનારા અને કુર્યાંનિની તરફીર લખી લખીને વગનાગયોયે ઢાંઢક તો ખુદથી ઝર્યું જોઈએ !

સાંભળી દો ! આ ઉમ્મતને આજે એ શિક્ષા ભગી રહી છે તે આ શિર્કની શિક્ષા છે અને એ હણું પણ શિર્કના આ બધા સ્વરૂપથી તોઓ કરીને શુદ્ધ તોણ્ણ તરફ ૫.૭૧ ફરવાની ડાર્શિશ ડરવામાં નહી આવી તો સંપુર્ણ નિનશ નિશ્ચિન છે.

**فَلْ سِرِّوا فِي الْأَرْضِ فَنَأْتُرُ وَأَخْنِيَّتْ عَانَ عَارِفَةَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ كَانَ أَكْثَرُهُمْ فُسْرَدُكِينَ .**

(رسૂરો સર્ફુમ ૨૨ بિત)

(સુરથે ઇમ : પા : ૪૨)

ભાવાર્થ : તેમને કહો કે જમીનમાં હરી રૂને જુદો કે તમારથી પહેલાં કટલીય વરણીયો હતો જેમને ઉપર તળે હરી નાખવામાં આવો (છેન્ટે તેમનો ગુણ શું હતો ?) તેઓમાંના મોટા ભાગના મુશ્કિક બની ગયા હતા.

(જુદુચે રૂમ : આ : ૪૨)

૧. એ ધ્રુમને શિર્દ તળને સાવ શુદ્ધ કરી લેવામાં આવે તો આજની અશાંનિ શાંનિમાં અને આખરનિહિના આખરના પલાછ શકે છે.

**أَلَّذِينَ أَمْتُوا وَلَمْ يُلْسِسُوا إِلَيْهَا نَهْمَمْ بِنُلُوْنُوْأَوْ لَكَلَّهُمُ الْأَمْنُ
وَهُنْ مُحْتَدَوْنَه** (الانعام-آયા : ૮૪)

ભાવાર્થ : એ લોકો ધ્રુમન લાયા અને તેમણે પોતાના ધ્રુમનમાં શિર્દની બેળજો નથી રૂપી તેમના માટે શાંતિ અને સંતોષ છે અને તેઓ જ મીઠા માર્ગ પામી ગયા.

(અદ-અ-આબ : આ : ૮૨)

આ આયતમાં વપરાયેલા શર્પ 'ઝુદ્મ'નો અર્થ શુદ્ધ નખીયે કરીમ ગલવલ્લાડો અલગાડે વ સલ્લમે શિર્દ અતાચો છે. (જુદુરી અને મુસ્લિમ)

આવો, કદ્યા કરીજે કે આલિક ઉમતે મુસ્લિમાને આ હેઠાના આલિમેની ઝુરાઈયા (શરીરી ઝુરાઈન રાયે અને શુદ્ધ ધ્રુમનની તૌહિક આપ). (આમાન)

અંતમાં અમારો પોતાર કે શું કાઢ એવા છે એ શિર્દને નાયુદ કરવા અને શુદ્ધ તૌહિને ફેલાવવામાં અમારો સાથ આપવા માટે તૈયાર હોય ? અને એંધાં છે તે લોકો જેઓ સહાયાપે કરામના પદવિહુનોના ભાર્ગવનામાં ભાતિલને નિતાવાને સત્યને સ્થાપિત કરવા અંગે અમારો સહૃદય નથી ?

કુપ્તન ડોક્ટર મસઉદુદ્દીન ઉસ્માની

એમ.બી.બી.એસ. (લઘનવ)

શાખા ઉહુમે દીનીયહ (વાસ્કુલ મદ્દરિસ)

તોહિદ રોડ, કયામાડી કરાચી.

કેન નં. ૨૭૧૮૬૭ અને ૨૭૧૪૫૧

(અમે અમારી કિતાબેની ન તો કેદ કરીમન વસુલ કરીયે જીએ કે ન નેને જાપવા અને પ્રકટ કરવા અંગે કશી પાર્દી લગાવાયે જીએ.)

